ՄԵՂՎԱԲՈՒԹՅՈՒՆ

Զանգեզուրի տեղական մեղուն աչքի է ընկնում նույն առանձնահատկություններով, որոնք հատուկ են առհասարակ Հայկական լեռնաշխարհի մյուս դավառների մեղուներին: Նա հայտնի է խաղաղ բնավորությամբ ու մարդու յավ ընտելացած լինելով: Երկար կնճիթը թույլ է տալիս նրան ավելի խորքից ծծելու ծաղիկների մեղրատու հյութը: Փեթակն այստեղ նույն fpogն էր, որին հանդիպում ենք և՛ Ղարաբաղում, և՛ Գանձակի (այժմ Կիրովաբադի) շրջանում, և՛ Լոռում—բարակ ճյուղերից հյուսված (մոտ 1 մ երկարությամբ և 25—35 սմ տրամագծով) գլանաձև fpogներ՝ վրայից prfալ ծեփած՝ prfած: Մի քանի գյուղերում փեթակը կազմվում է երեսներով իրար կպցրած և արանքները prfալ ծեփած երկու համահավասար երկար տաշտերից: Փեթակներն իրար վրա էին դարսվում հորիզոնական ուղղությամբ գետնից որոշ բարձրության վրա, հորիզոնական ձողերի վրա, դռնակները քամուն հակառակ կողմը դարձրած: Այսպիսով ստացվում էր փեթակների փարախ, որոնք թողնվում էին բոլորովին բացօթյա՝ ծածկվելով միայն տախտակներով, հին-մին fէշանէրավ. ամեն տեսակ շորեղենով՝ անձրևներից պաշտպանելու համար, կամ զետեղում էին նախնական ձևով շինած տանիքի տակ, որը ծածկում էին խոտով, ծղոտով կամ հողով[70]:

Եթե փեթակներից մեկը գողանում էին, ապա մնացածներն ըստ ավանդության ենթակա էին փչացման, կամ միջի մեղուները կարող էին կոտորվել: Վախենում էին չար աչք ունեցողից— նրա նայելուց կամ ճանճը կվնասվեր և կամ մեղուների մայրը կընկներ ու կկորչեր խոտերի մեջ:

Մեղր կտրելիս հրավիրում էին բարի ձեռք ունեցող մարդու, որ մեղրը փեթակի մեջ միշտ անպակաս մնա: Յույց չէին տալիս ուրիշին, թե ինչքան են մեղր կտրել՝ հավաքել, կամ ինչքան մեղր կար իրենց fpogների մեջ:

ՀԱՎԱԲՈՒԹՅՈՒՆ

Հավը, որը հայ գյուղացու տնտեսության մեջ շատ կարևոր դեր է խաղում, իր հատուկ հավաբունը չունի Զանգեզուրի գյուղերում: Ամառը նա քնում էր դուրսը՝ տան մոտ եղած ծառի ճյուղերի վրա կամ առհասարակ, որտեղ կարող է թառել, իսկ ձմեռը տան ներսը կամ գոմում սարքած թառի վրա: Զու ածելու համար տանտիկինը հարմարեցնում է որևէ առանձնացած, մեծ մասամբ մարդու աչքից հեռու մի անկյուն: Որպեսզի հավն ավելի շատ ձու ածի, պառավները նրա հետույքը թեթև խանձում էին Դանդոռնշի՝ Տյառնընդառաջի տոնին խարույկից վերցրած կրակով, որպեսզի նրա զորությունը նպաստի բեղմնավորմանը և բազմանալուն:

Տավարը կա՛ վըրթէրա՛վը[71],
Վոչխարը կա՛ կանէրա՛վը[72],
Էծէրը կա՛ հոլէրա՛վը[73],
Օձը կա՛ ճրտէրա՛վը...
Էս մընը լակ՝,
Ջիմ ծակ[74]...

---

70 СМОМПК, вып. XXXIV, отд. I, էջ 189, և вып. XXV, отд. II, էջ 28—30:

71 Հորթերով:

72 Գառներով:

73 Ուլերով:

74 Բոլոր ձվերը ճտերը ծակեն՝ դուրս գան: